

SALUT MENTAL pàg 3
Feines temporals o amb
sous baixos: problemes
de salut amb origen laboral

CANDIDATURA 2023 pàg 14
Ballarín aposta per fer
de Barcelona la capital
europea del comerç local

línia ^{13 anys} Sant Andreu

Juny 2022 · Núm. 139 · liniasantandreu.cat

La Capella dels Segadors tindrà la màxima protecció

La Generalitat declara el temple Bé Cultural d'Interès Nacional pel seu valor històric, cultural i social pàg 10

Foto: AFA Escola 30 Passos

**1.455 dies
de retard**

Reclamen l'edifici
de l'Escola 30 Passos
pàg 10

ENTITATS VEÏNALS pàg 10
L'Associació de Veïns
de la Sagrera celebra
el 50è aniversari

CONSTERNACIÓ pàg 10
Se suïcida un home
quan l'anaven a desnonar

FUTBOL pàg 20
Adeu al capità de la UE Sant
Andreu: Llamas es retira

ALUMINI - VIDRES
OBRES INTEGRALS

home homing

vidres • miralls
claraboies • alumini

projectes integrals
l'execució d'obra

*Si ho pots somiar,
nosaltres ho podem
fer realitat*

cuinescat

Gremi de reformes
d'interiors, cuines
i banys de Catalunya

Padilla, 243 • 08013 Barcelona
Tel. 93 881 77 06 • admin@home-homing.com
www.home-homing.com
• Magatzem: Ptge. Utset, 3

DE 6 AM A 7 PM DE DILLUNS A DIVENDRES
AMB
Laura Rosel

**La
lectura
del *matí*.**

**El *matí* de
Catalunya
Ràdio.**

**CATALUNYA
RÀDIO**

clms teu

La salut més precaritzada

» Els problemes de salut mental relacionats amb preocupacions laborals han augmentat en pandèmia
 » Temporalitat que provoca insomni o sous baixos que generen ansietat, alguns dels exemples

Alba Losada
BARCELONA

Quan fa uns mesos a Tomas Jaramillo li van proposar, a la botiga de Barcelona on estava com a dependent, treballar també els caps de setmana, no va saber dir que no. Tot i que suposadament era voluntari, explica, se sentia obligat a fer-ho. Per una part, perquè necessitava més diners i, per l'altra –la més preocupant–, perquè tenia por que no acceptar-ho fes que més endavant l'acomiadessin. Entre els passats mesos de novembre i gener, assegura, va descansar només quatre dies. Les conseqüències d'aquella sobrecàrrega de treball, recorda, li van fer pagar un preu alt: “Bevia després de la feina per fugir de la rutina i ja no podia ser amable amb els clients perquè estava molt cansat”. Aquell va ser el començament, indica, d'una depressió que va empitjorar quan, fa dos mesos, el van acomiadar per tenir diferències amb dos superiors.

El cas de Jaramillo és un exemple de per què és important que fa un mes l'Ajuntament de Barcelona, Foment del Treball, PIMEC i els sindicats CCOO i UGT signessin el primer *Acord de Barcelona per Cuidar la Salut Mental*. L'objectiu és tenir cura de la salut mental dels barcelonins al món laboral. Com? A partir dels 10 compromisos que consten en aquest acord. Alguns d'ells són incidir en la millora de les condicions laborals i promoure que les empreses posin a l'abast dels treballadors recursos públics per cuidar aquesta part de la salut, massa vegades invisibilitzada.

La responsable de Noves Realitats del Treball, Territori i Migracions de CCOO, Aurora Huerga, valora positivament aquest

El primer 'Acord de Barcelona per Cuidar la Salut Mental' es va presentar fa un mes. Fotos: Ajuntament i Pexels

acord. “És important per recordar que unes bones condicions laborals són necessàries per estar bé mentalment”, diu Huerga, que ahora reconeix, però, que perquè l'acord sigui efectiu cal reforçar els serveis de salut mental públics de la ciutat. “No hi ha prou recursos”, admet.

LA IDENTITAT

Està clar que la feina té una repercussió directa en l'estat d'ànim, perquè d'ella depèn poder pagar el lloguer, comprar roba o menjar, divertir-se i, en definitiva, viure amb dignitat. Però la seva importància encara va més enllà. Tal com subratlla la psicoterapeuta Jara Pérez, es dona molta importància al fet que la pròpia identitat estigui “molt vinculada” amb la feina. De fet, la relacionem directament amb “la nostra marca personal” quan, en realitat, tothom és

molt més que un lloc de treball. “Això fa que, quan la feina falla, sentim que falla tot”, recalca.

Els problemes de salut mental, com ara la depressió, l'ansietat o l'insomni, relacionats amb el món laboral han augmentat durant la pandèmia, segons Pérez. Una realitat que també confirma un metge de família, Carlos Torres, que parla d'un “repunt bestial” de persones que van al CAP amb ansietat després d'un avís d'ERO, d'una reunió complicada o dubtant si els renovaran el contracte o no.

A part de visitar persones amb aquests problemes, Torres també pot parlar d'algun d'ells en primera persona, ja que tothom ha vist com els sanitaris han estat un dels col·lectius més colpejats per la precarietat durant la pandèmia. En el seu cas, diu, la sobrecàrrega de treball provocada

per la pandèmia i el fet d'haver tingut quatre contractes temporals en els darrers dos anys –i, per tant, no tenir un futur segur– li han passat factura. Cada cop que s'ha acostat la fi d'un contracte, assenyala, l'ombra de la inestabilitat ha pogut amb ell i ha hagut de prendre Diazepam per poder dormir. “L'actual contracte s'acaba el 30 de juny i fa 10 nits que necessito Diazepam”, recalca Torres, que també lamenta no sentir-se valorat després de tants anys d'estudis, esforç i treball.

UNA NORMALITAT QUE FA MAL

Hi ha vegades que costa d'acceptar que no s'està bé, i això és resultat de dues coses, segons Pérez. Per una part, perquè és difícil aturar-se per analitzar l'estat d'ànim quan s'ha de treballar per cobrir necessitats bàsiques i, per l'altra, perquè costa d'acceptar que

“el que fa emmalaltir” és la normalitat –d'inestabilitat o precarietat– en la qual vivim. “Ens fa posar malalts”, insisteix contraposant-ho amb una desitjada situació de seguretat.

Un altre exemple és el cas de Marta Puig –nom fictici–, que explica que treballa en un despatx d'arquitectes on fa tres anys que no li apugen el seu sou de 1.000 euros. Per subsistir, afirma, s'ha acostumat a no sopar a fora, a no anar al cine i a no tenir grans despeses. Però al que no s'acostuma és a tenir 33 anys i veure com persones del seu entorn avancen i tenen fills mentre ella es queda en el mateix punt. “Aquesta situació em provoca ansietat i por. Aprenem a viure amb aquesta inestabilitat, però això no vol dir que sigui bona”, denuncia decebuda per no haver tingut el futur que de petita li havien dit que podria tenir.

Segueix-nos

a les xarxes socials

@liniaxarxa

facebook

twitter

instagram

Tribuna

Terçer mandat? Junts ho impedirem

per Neus Munté (Junts)

Foto: Blanca Blay/ACN

Ada Colau ha tornat a desmentir les seves pròpies promeses i ha anunciat que es presentarà a un tercer mandat per tornar a ser alcaldessa de Barcelona. Com és sabut, els estatuts dels comuns estableixen un límit de dos mandats, només ampliable a tres en una "situació excepcional". Per tant, ens trobem davant d'un nou incompliment de les seves pròpies consignes i anuncis grandiloqüents. No és cap sorpresa, malauradament. Els estatuts dels comuns també fixen que qualsevol càrrec electe haurà de dimitir si és imputat per corrupció, i Ada Colau està imputada per cinc delictes relacionats amb la corrupció. Com hem vist, no només no té cap intenció de dimitir, sinó que vol tornar-se a presentar.

No és cap secret que el descrèdit dels comuns és tan gran entre la ciutadania de Barcelona que creuen que només tenen opcions de salvar-se si tornen a presentar Ada Colau. Els més intuïtius ja han abandonat el vaixell. Cal recordar, en aquest sentit, que Joan Subirats va plegar de regidor dient que es volia jubilar i poc després el feien ministre. Caram, quina manera tan estranya de jubilar-se...

Per tant, hem de llegir aquesta aspiració al tercer mandat en clau estrictament interna i partidista, i no pas com un servei a la ciutat. Que Ada Colau torni a ser alcaldessa interessa als comuns i als seus socis del PSC i d'ERC, però a ningú més. L'única "situació excepcional" que justifica aquest tercer mandat és, precisament, que torni a ser alcaldessa.

No es pot permetre quatre anys més de degradació, contaminació, inseguretat, brutícia i congestió

La ciutat de Barcelona no es pot permetre un tercer mandat d'Ada Colau i de Jaume Collboni. No s'ho poden permetre els joves que volen quedar-se a viure a Barcelona, els veïns i les veïnes que volen caminar segurs pels carrers, els comerciants que volen que els clients arribin a les seves botigues, els petits trans-

portistes que han de fer la seva feina o les persones que entren cada dia a la ciutat per estudiar, treballar, comprar o anar al teatre. Barcelona no es pot permetre quatre anys més de degradació, contaminació, inseguretat, brutícia i congestió. Barcelona està pitjor que fa set anys en tots els àmbits. Ho podeu preguntar a qualsevol persona, que us ho confirmarà. Per això no tinc cap dubte que la ciutat de Barcelona dirà no a aquest tercer mandat.

I els ciutadans i ciutadanes no estaran sols en aquest no a Ada Colau. Les persones que formem Junts per Catalunya hem construït l'alternativa al desgovern actual i no li tenim cap por, ni a ella ni a cap altre candidat. Perquè nosaltres, a diferència d'altres, no tenim cap por de les urnes. Al contrari, estem convençuts que junts direm prou a Ada Colau, direm prou al desgavell que patim i direm prou al pitjor equip de govern que ha tingut mai la nostra estimada ciutat. Falta un any just per a les eleccions: és el compte enrere del temps que els queda als comuns i al PSC.

Aquí es piula

El Twitter en paper

@inicomics

Amable recordatorio de que Johnny Depp no ha ganado el juicio del maltrato, ni ha quedado absuelto del mismo ni nada así. Ha ganado un juicio sobre un artículo de un periódico. Igual yo tendría un poco de cautela antes de celebrarlo como si fuera la Champions.

@jmangues

Un agent de Policia Nacional es va matricular a la UB amb una identitat falsa per infiltrar-se en el moviment estudiantil. Les clavegueres fent operacions d'Estat contra el jovent mobilitzat. Tota la comunitat universitària s'hauria de moure per denunciar-ho. És un escàndol.

@MAIbercocs

Senyores que han cuinat tota la vida i que ara, després de les xerrades, se m'acosten i em diuen "ai, filla, si de salmó no n'havíem tastat mai, si no sabíem ni què era, però, ves, ens ho diuen a cal metge, que n'hem de menjar". Al país de verats, sardines, vellanes i olives.

@apunte

Renovar el DNI da la medida de hasta qué punto un proceso burocrático puede funcionar mal. Es un trámite obligatorio pero infradotado, con una cola ilógica, con unos requisitos anticuados, lentos y deliberadamente poco prácticos, y todo, de las fotos a la tasa, absurdamente caro.

Director Editorial: Arnau Nadeu
Subdirector d'edicions: Albert Ribas
Subdirectora de digital: Anna Corbatera
Redacció: Albert Alexandre (diari metropolità), Alba Losada (districtes de Barcelona), Gerardo Santos (Barcelonès Nord i Baix Maresme), Olga

Dipòsit Legal: B 11298-2010

García (Vallès), Francisco J. Rodríguez (l'Hospitalet i Baix Llobregat), Anna Utiel (Montserrat) i Toni Delgado (Esports)
Dept. de Producció gràfica: Susana Dicenta
Distribució: Andrés Meca i Pablo Favieri
Controller: Mauro Favieri

Premi Tassis Torrent de Comunicació 2011

Editor-Administrador: David Centol i Lozano
Director Editorial: Arnau Nadeu
Director General: Marcelo Villanueva
Coordinadora de Producció gràfica: Marga Moreno
Webs temàtics: Pere Giménez i Quim Miró

grup comunicació 21 www.liniaxarxa.cat

Els semàfors

La clau

Escola 30 Passos

Famílies de l'Institut Escola 30 Passos de la Sagrera van celebrar fa pocs dies una festa reivindicativa per recordar que encara no han començat les obres de l'edifici on ha d'anar l'escola. Fa sis cursos que les classes es fan en barracons.

pàgina 10

AV la Sagrera

L'Associació de Veïns de la Sagrera va celebrar el passat 31 de maig 50 anys. Mig segle de vida on hi ha hagut cabuda per a moltes lluites. Des de l'entitat reivindiquen que una de les més importants és la de l'Escola Pegaso, dels anys setanta.

pàgina 10

Generalitat

La Generalitat declararà Bé Cultural d'Interès Nacional la Capella dels Segadors de Sant Andreu de Palomar i establirà una protecció per al seu entorn. El Govern recorda que part de l'espai està vinculat al context de la Guerra dels Segadors.

pàgina 10

El + llegit

Línia Sant Andreu.cat

- 1 *L'Ajuntament diu que volia desnonar el veí que es va suïcidat perquè relogava habitacions*
- 2 *Polèmica pel desnonament d'una parella d'una casa de Càritas al carrer Pons i Gallarza*
- 3 *Mor un home en saltar des del balcó quan se'l desnonava d'un pis de l'Ajuntament*
- 4 *Fomentant els horts urbans i el verd a la ciutat*
- 5 *Presentat el nou catàleg que ha de servir per potenciar el comerç local*

Transició verda al servei de les persones

per Sonia Amable i Elvira Juncosa (Barcelona en Comú)

La pujada del preu de la llum provocada per la guerra de Rússia contra Ucraïna ha posat sobre la taula la necessitat de reduir urgentment la nostra dependència dels combustibles fòssils i garantir el dret de totes les persones a gaudir de subministrament elèctric a un preu raonable. No podem permetre que la classe treballadora pagui la guerra de Putin amb més pobresa energètica. Per això, l'Ajuntament de Barcelona ha impulsat una política innovadora, consistent a instal·lar plaques fotovoltaïques a l'espai públic perquè famílies en situació de vulnerabilitat s'hi puguin connectar, rebaixant la seva factura. Accelerem la transició verda i la posem al servei de la gent comuna. Fa 7 anys que l'Ajuntament de Barcelona impulsa polítiques i mesures que volen transformar la ciutat per fer-la més justa, més sostenible, més humana i més saludable. La ciutat (i els seus barris) és molt complexa i cal pensar solucions innovadores, que qüestionin privilegis i aprofundeixin en la construcció d'una ciutat de drets, també de drets energètics.

Tenim el ferm compromís d'avançar en el procés de democratització de l'accés a l'energia i del sistema elèctric, especialment davant l'actual crisi. Ja al 2020 es va aprovar a Barcelona la Declaració d'Emergència Climàtica, que pretenia

marcar el camí cap a una transició ecològica justa a la ciutat.

Seguint l'estela de la Declaració, ara a Barcelona neix el projecte innovador d'instal·lar plaques fotovoltaïques a l'espai públic per abastir famílies de l'entorn. Aprofitem l'espai públic per avançar en l'assoliment de drets energètics. Sant Andreu és un dels districtes on s'instal·laran aquestes pèrgoles.

Amb cada unitat familiar es compartiran uns 500W d'energia solar, que podria permetre l'estalvi de fins a un 25% de la factura elèctrica, uns 200 euros per a una família tipus.

Accelerem la transició verda i la posem al servei de la gent comuna

Sabem que hi ha comunitats de veïns que tindran més dificultats per instal·lar plaques fotovoltaïques als seus edificis i per això l'Ajuntament impulsa aquesta proposta, que permetrà a famílies de determinats barris l'accés a energia neta a un preu raonable.

La instal·lació de pèrgoles s'ha prioritzat als districtes de l'Eix Besòs i, per tant, a Sant Andreu s'instal·laran 6 de les 11 pèrgoles: quatre a la

Trinitat Vella (a la plaça Josep Andreu Abelló, al Circuit de Modelisme, al Nus Trinitat-Parc Trinitat Vella i a Via Bàrcino), una a Sant Andreu de Palomar (Casernes de Sant Andreu) i una altra a Baró de Viver (plaça Pilar Miró). La prioritització de les famílies es treballarà conjuntament amb els serveis socials de cada territori. Es preveu que en un futur es pot arribar a abastir 3.000 famílies.

Barcelona fa temps que ha obert camí en l'àmbit de les polítiques energètiques. Com a ciutat és una gran consumidora de recursos i d'energia, però alhora té una part de la solució a les seves mans, amb un immens potencial i una forta voluntat de canvi. Recordem la creació de l'operadora pública de Barcelona Energia posada en marxa el 2017 i que ben segur definirà el camí de les polítiques públiques energètiques a l'Estat i a Catalunya en un futur no llunyà.

Amb el projecte de plaques fotovoltaïques fem un nou pas, apostant per solucions innovadores i justes i que impactaran en la reducció de les desigualtats i en una millora de les condicions de vida de les famílies de Sant Andreu.

Línia Sant Andreu no comparteix necessàriament les opinions que els signants expressen en aquesta secció ni se'n fa responsable.

Les cartes d'opinió es poden enviar a: opinio@comunicacio21.com

A les xarxes

#CasPegasus

#PoliciaInfiltrat

#GreugeComparatiu

@TaniaTapiaDiaz: El jutge cita com a testimoni el ministre de la presidència, Fèlix Bolaños. Demana prendre declaració al CEO de Pegasus. Aixeca el secret de les actuacions.

@PabloCastilla00: Policia infiltrat al moviment estudiantil i de l'habitatge! Ni Villarejo, ni PP ni Vox: el responsable és el Ministeri de l'Interior del govern "progressista".

@seibur_: A Catalunya només s'ha executat el 36% de les inversions pressupostades, mentre que a Madrid, el 184%. I diuen que Catalunya està destruïda pel Procés.

El vici de la bici

per Víctor Porres

Quan encara portava pantalons curts per anar al col·legi, al meu incansable company d'aventures Xavo i a mi ens va parar "El Pequenyet" –un guàrdia urbà del poble que feia quasi dos metres– i, amb la triple autoritat que inspirava l'uniforme, l'alçada i un bigoti prominent, ens va renyar perquè anàvem en bicicleta per un carrer en direcció prohibida. Ens va esbrincar ben fort, però almenys no va treure la porra. Malgrat que no li vam veure mai agafar cap arma, teníem pànic a aquell bastó.

La recent notícia de l'adjudicació a l'empresa concessionària que prestarà el servei de lloguer de bicicletes públiques a l'àrea metropolitana de Barcelona, AMBici –que, malauradament, tindrà una gestió diferent i incompatible amb el consolidat Bicing de la capital–, m'ha fet pensar en la Derbi Panther del Xavo, en les nostres emulacions d'*Els Cinc* per terres ebrenques, en els concursos de salts a l'estil Alain Petit intentant volar sobre els incauts companys estirats a terra i en les curses en les quals ens apostàvem cromos de *La Abeja Maya* o de Migueli i altres herois de la Lliga.

El temps passa, però molts conductors, fins i tot els que s'han tret el carnet de conduir, segueixen confonent-se i no acaben d'assimilar que el senyal de *stop* vol dir "atura't" i que l'intermitent és útil i necessari per avisar els altres conductors quan maniobres cap a l'esquerra o cap a la dreta. I, si vas en bici i no ets manc –ni pretens obligar a jugar al joc de les endevinalles el que tens al darrere–, pots indicar les teves intencions amb el braç, com s'ha fet sempre.

De la mateixa manera, hi ha alguns ciclistes que interpreten el triangle pintat al terra del carril bici com un senyal que els obliga a accelerar encara més quan un vianant pretén creuar la via. Deuen pensar que, en lloc d'un "cedeix el pas", és una fletxa i que és així com han d'actuar, corrent com si estiguessin a l'etapa contrarellotge del Tour.

Per la meua experiència diària torejant bicis, diria que hi ha uns quants tipus diferents de ciclistes: els assenyats, que van ben equipats i circulen amb pre-

caució pel carril bici, respectant els altres vehicles i els vianants; els lliures, que es mouen per dins i per fora del carril, segons el que més els convé –són els mateixos que contribueixen als embolics a les autopistes quan el trànsit és dens i van passant d'un carril a l'altre buscant el més lleuger–; els esbojarrats, que es mouen a una velocitat extrema i són objectors de consciència del fre, sobretot si es dediquen a repartir menjar; els *guiris*, que viatgen en grup i van a l'ample, fent esses i petits *sprints*; i els pares que porten com a paquet els seus fills al darrere, que són cautes com els assenyats, excepte a primera hora del matí, quan fan tard a l'escola i es tornen una mica Tomás Roncero.

Després, més allunyats de la trama urbana hi ha els ciclistes amb mallot i pit descobert. Solen viatjar en bandada, però cal distingir entre dos subgèneres:

Foto: ACN

els corredors professionals, que entrenen a tota velocitat per les carreteres més enrevessades i empinades, i els *patxangueros*, per als quals el pedaleig no és un fi sinó un mitjà per allunyar-se de la rutina domèstica i gaudir d'esmorzars de forquilla que posarien en un destret el mateix Sangonera.

També en l'àmbit rural et pots trobar ciclistes que viatgen en família un darrere l'altre a la vora de carreteres i camins, com si fossin una colla d'ànecs, la majoria endreçadets i ben avinguts, però alguns amb un punt sàdic, deixant enrere l'aneguet més petit perquè se senti motivat, perquè així és la vida, animalets meus. I, a les muntanyes, apel·lant a la màxima llibertat, hi transita el ciclista BTT, sovint també conegut com el "jo baixo per on em rota i, si pel mig hi ha un berenador, mala sort per a l'ensalada russa i les costelles a la brasa".

Arribats a aquest punt, no hauria de pagar just per pecador per molts pecadors que hi hagi sobre dues rodes. No hi ha disponible cap estudi recent del CIS sobre el percentatge d'incívics al manillar, però m'aventuraria a dir que els ciclistes prudents i responsables són majoria, malgrat que els *inbícics* es fan notar molt.

Uns i altres, com a elements intrínsecs de la diversa fauna actual, són depredadors de l'espai natural dels vianants i, alhora, preses fràgils davant dels abusos dels vehicles de motor que, a jutjar per les polítiques de pacificació del trànsit empreses a Barcelona, s'estan convertint en una espècie a extingir o, si més no, que caldria traslladar a altres ecosistemes allunyats de l'asfalt. Perquè el que no es veu no perjudica qui no vol mirar i, lluny de les urbs, tot s'aguanta, especialment al sud.

Des de la perspectiva dels ciclistes, no podem lluir que siguem una ciutat respectuosa amb els usuaris de les bicis. Amb iniciatives com la pedaleda infantil Kidical Mass es demana la pacificació dels carrers i la millora de les infraestructures per a la bici per poder garantir la seguretat de grans i petits. I els més exigents volen que Barcelona esdevingui la nova Boston, on estan apostant fort per una mobilitat en què la bici agafa cada cop més protagonisme en detriment del cotxe.

Crítics o defensors, tots som o hem sigut ciclistes a temps parcial, ja sigui en alguna etapa de la vida, els caps de setmana o a les vacances. El problema és que tenim una memòria de curt termini i som bastant *jaquetes*: quan anem en bici, maleïm els cotxes i els vianants, i quan ens movem a peu o en automòbil, les bicis són un incordi.

L'espècimen que queda per situar en un bàndol o l'altre és l'usuari de la bici elèctrica, que no és més que una bicicleta amb motor i, per tant, sona a un enganyós eufemisme per referir-nos a la versió moderna i menys contaminable del clàssic ciclomotor. I no val a dir que els usuaris de les bicis elèctriques també pedalegen, perquè això ja ho feia el meu iaio quan se li calava el motor de la seva vella Mobylette.

Les millors perles

Un home es treu la pròtesi de la cama i la fa servir per trencar el vidre del cotxe que hi ha (mal) aparcant davant del seu garatge. Ha passat a Pontevedra, on la policia ja coneixia aquest veí per haver estat implicat en setze incidents.

A qui no el fa feliç una llaminadura? Sobretot si és una Ade les que es feia a Coma-Ruga (Baix Penedès), on han desmantellat un laboratori que produïa gominols de marihuana i n'han detingut els presumptes responsables.

El president del PSOE andalús, Manuel Prezzi, ha titllat el líder del PP, Alberto Núñez Feijóo, de "tontopollas". Ho ha dit en un tuit en què ha aclarit que aquest concepte no té "connotacions sexuals", sinó que fa referència a una "persona molt ximple".

Precipitar-se no és bo, i Aleix Espargaró ho ha après de la pitjor manera a Montmeló: fa uns dies, en aquest gran premi, va celebrar el segon lloc abans d'hora, quan a la cursa encara li quedava una volta, i va acabar cinquè.

Violeta Gumà/ACN

LA FOTO

Barcelona

Surt.
Gaudeix.
Somia.
Viu.
Retroba't.

amb TMB.

Transports
Metropolitans
de Barcelona

Tribuna

Antiga Mercedes: oportunitat o especulació?

per Jordi Coronas i Montse Benedí (ERC)

Foto: Ajuntament

El 12 d'abril del 2021, l'alcaldeessa Ada Colau i els tinents d'alcaldia Jaume Collboni i Janet Sanz van presentar, juntament amb la propietat, el projecte de transformació de l'antiga fàbrica Mercedes. L'anunci incloïa la signatura d'un conveni per aquesta superfície de 90.641 metres quadrats que té un llarg passat industrial. Primer va ser ocupada per la fàbrica Elizalde; més tard, ENMASA hi fabricava motors d'avions, i finalment va ser ocupada per Mercedes fins que va aturar la seva activitat, l'any 2007. Des d'aleshores aquest solar immens resta a l'espera de tenir un ús.

Quins són els números d'aquest conveni? Doncs en aquest es defineixen més o menys 200.667 metres quadrats de sostre edificable, 70.000 dels quals, d'habitatge lliure; uns 46.000, d'habitatge protegit; 30.000, de terciari (oficines i comerç) i 13.000, d'equipament privat que permetria la ubicació en aquest espai de l'Escola Universitària de Disseny i Enginyeria Elisava, la Universitat de Vic i la Fundació Leitat.

La música sona bé d'entrada. Un espai de la ciutat que esdevé una oportunitat per crear ciutat i activitat econòmica i cultural en un barri, El Bon Pastor i un àmbit, el Besòs, que necessiten un impuls social i econòmic important. El problema arriba quan, més enllà de la música, entrem en la lletra d'aquesta operació. I dic la lletra, perquè els números ja estan escrits, negre sobre blanc, en aquest conveni signat entre l'Ajuntament de Barcelona i la propietat.

Cal tenir en compte que, per poder fer realitat aquest projecte, cal aprovar una modificació del Pla General Metropolità. Per què? Doncs perquè el sòl està qualificat d'industrial. És a dir: Conren Tramway compra el solar amb un valor de sòl industrial i caldrà fer la requalificació per poder desenvolupar el projecte amb els números d'habitatge, terciari i equipaments definits en el conveni i el verd resultat.

Obviament, el valor del sòl incrementa de forma molt important i una requalificació aprovada per l'Ajuntament facilitaria la transformació de l'àmbit, però també un guany econòmic important per al promotor. Això per si sol no és un problema, sempre que el benefici del propietari i promotor sigui proporcional al guany per al barri i la ciutat, però... ho és?

Els promotors van presentar el projecte de l'an-

tiga fàbrica Mercedes a la fira MIPIM (una mena d'Oscars del sector immobiliari que se celebra a Cannes) i va esdevenir la segona millor operació immobiliària pel seu "alt rati de rendiment econòmic". Un reconeixement que Conren Tramway va rebre davant l'atenta mirada de Jaume Collboni. Aquest fet ens hauria de fer sospitar si realment el guany per a la ciutat és equivalent al guany dels promotors.

Per aclarir d'una vegada per totes els números de l'operació, el mes de maig de 2021 el grup municipal d'ERC vam demanar un informe econòmic per conèixer tots els detalls de l'operació, incloent-hi les quanties dels aprofitaments urbanístics. Avui, un any més tard, encara no disposem d'aquest informe, malgrat haver-se aprovat la proposta per unanimitat. Mentrestant, els promotors han presentat les imatges del projecte que pretenen tirar endavant. Unes imatges que han provocat una reacció veïnal en contra, la qual cosa sembla normal quan veus que aquells metres quadrats que defineixen el conveni acaben convertits en uns edificis enormes que generaran una barrera arquitectònica, però també social. Una reacció veïnal i unes imatges del projecte que també han fet posar els nervis de punta a una part del govern municipal, els comuns. Tant és així que fins i tot la tinenta d'alcaldia Janet Sanz va obrir la possibilitat de traslladar una part d'aquesta edificabilitat al Parc de La Maquinista. El resultat? Doncs una mobilització veïnal també en contra a La Maquinista i confrontació de propostes entre aquests veïns i veïnes i els del Bon Pastor, conseqüència del mal govern i la manca de transparència.

Des d'ERC seguirem insistint en la necessitat i l'exigència al govern municipal que expliqui els números "reals" de l'operació. Volem i exigim transparència i la volem sobretot perquè els veïns i veïnes i tota la ciutadania tenen dret a saber quin és el preu, o el benefici, d'aquesta operació. Per fer la modificació del Pla General Metropolità són necessaris 21 vots del plenari municipal (majoria absoluta) i estem segurs que la dreta clàssica del consistori estarà encantada de donar el seu vistiplau. Però volem deixar molt clar que ERC no ens conformarem. L'espai de l'antiga fàbrica Mercedes és una oportunitat per al barri del Bon Pastor i per a tot l'àmbit Besòs, però no a qualsevol preu.

“

Els promotors han presentat les imatges del projecte que pretenen tirar endavant i han provocat una reacció veïnal en contra, cosa que sembla normal veient que els metres quadrats que defineix el conveni acaben convertits en uns edificis enormes que generaran una barrera arquitectònica, però també social

”

Flaixos

@EnverAzMe: Molt a favor d'establir els dilluns com a festius. Ho hem provat avui [6-6-2022] i ha funcionat. Endavant a fer-ho permanent.

@SrJimvill: Ja no sé si és el Barça el que està interessat en Lewandowski o a Lewandowski li ve de gust viure al costat de la platja.

@cesarlopama: Tota l'autopista buida i quinze cotxes baixant pel carril del mig amb un metre de distància entre ells. Localització per dron i tots a la presó tres mesos.

L'aigua, clau en la transformació ecològica de les ciutats

Aigües de Barcelona impulsa una estratègia per reduir les emissions i protegir els ecosistemes naturals, mitjançant un compromís climàtic obert

L'efecte conjunt de l'emergència climàtica, el creixement demogràfic i la contaminació per l'activitat humana suposa un risc greu per a la natura tal com la coneixem ara. Actuar davant d'aquesta situació no admet més demores i ha de ser un compromís col·lectiu.

Aigües de Barcelona treballa per ser un motor de transformació social, ecològica i digital.

La conca mediterrània és, precisament, una de les zones més afectades pel canvi climàtic. El Dia Mundial del Medi Ambient, que se celebra el 5 de juny, porta per lema enguany "Una sola Terra" i reclama canvis profunds en les polítiques i les nostres decisions per permetre una vida més ecològica i sostenible.

Cap a la neutralitat climàtica
Aigües de Barcelona treballa per ser un motor de transformació social, ecològica i digital. Amb aquest propòsit, al novembre del 2021 va aprovar la seva Política d'Acció

Climàtica per liderar, de la mà dels seus grups de relació al territori, un canvi de paradigma en totes les actuacions que tenen relació amb l'emergència climàtica i la protecció del medi ambient. Una estratègia que té tres eixos: neutralitat climàtica, adaptació i resiliència, i implicació davant l'emergència climàtica.

La companyia té definit un full de ruta per assolir la neutralitat climàtica (emissions de gasos d'efecte hivernacle netes iguals o inferiors a zero) abans del 2050. Per a això, promou l'eficiència energètica i la implantació de plaques solars i pèrgoles fotovoltaïques a les seves instal·lacions. També aposta per la producció de biogàs a les seves depuradores mitjançant la valorització dels tancs (un residu ric en matèria orgànica). El 2021 va aconseguir produir així 11.673.328 kWh d'energia tèrmica en tres de les seves depuradores, que a més van utilitzar tots els seus processos per generar 21.026.593 kWh d'energia

elèctrica (equivalent al consum elèctric d'aquestes plantes durant 150 dies).

Ciutats més resilents i verdes
El canvi climàtic provocarà, segons l'Agència Catalana de l'Aigua, una reducció del 22% en la disponibilitat de recursos hídrics al litoral català el 2050. Davant d'aquesta situació, regenerar l'aigua (sotmetent l'aigua depurada a un nou tractament perquè es pugui reutilitzar) és la manera més sostenible i resilient d'aprofitar els recursos existents. Aigües de Barcelona va aconseguir re-

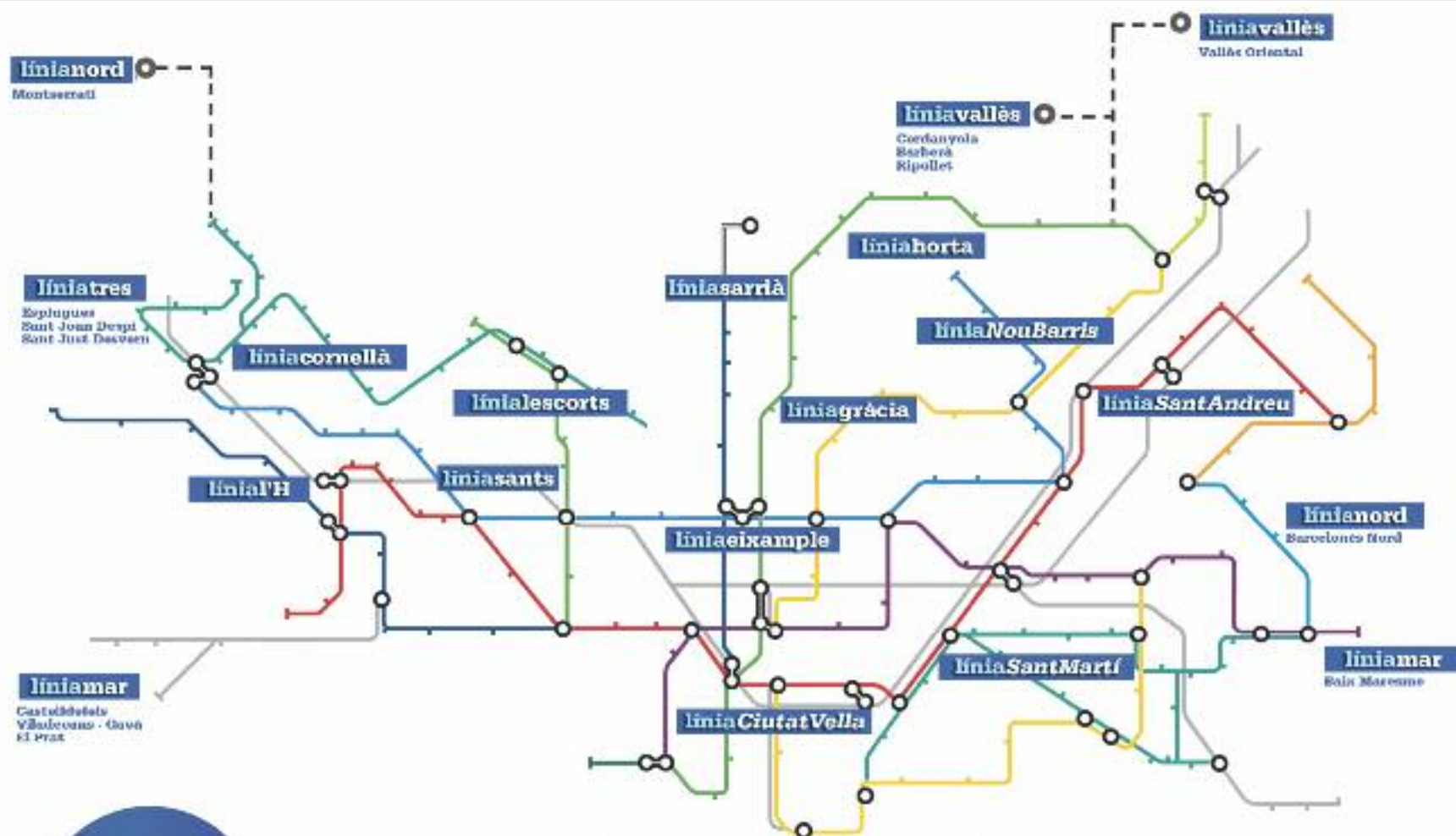
generar el 2021 un total de 38 hm³ d'aigua. Fins ara, els usos més demanats de l'aigua regenerada són ambientals, com ara el manteniment del cabal ecològic del riu Llobregat o la injecció als aquífers per evitar la intrusió salina, i els agraris, com el reg del Parc Agrari del Baix Llobregat.

La protecció de la biodiversitat i de l'anomenat 'capital natural' és vital en el nou context. Aigües de Barcelona està naturalitzant les instal·lacions del cicle de l'aigua amb mesures com l'elaboració de diagnòstics

i plans d'acció de biodiversitat, la gestió ecològica de les zones verdes, l'eliminació de l'ús de fitosanitaris o el control d'espècies invasores a través d'un programa i metodologia pròpia.

Implicació climàtica

Per fer front a la nova situació marcada per l'emergència climàtica, també cal reformular com vivim, treballem i ens desplaçem. Un clar exemple d'aquest compromís és la progressiva implantació del teletreball a les oficines de la companyia. Aigües de Barcelona ja va establir abans de la pandèmia un dia de teletreball per estendre una cultura corporativa coherent amb l'emergència climàtica. Aquest any s'ha ampliat a tres dies l'opció de teletreballar, el que equival al 60% de la setmana laboral. Aquesta mesura permetrà reduir en un 39% les emissions de CO₂ anuals derivades dels desplaçaments per treball, fet que suposa una reducció de 430 tones de CO₂ equivalent, o el que és el mateix, reduir el carboni que absorbeixen en un any uns 870 arbres.

19 edicions de proximitat
Districtes de Barcelona · L'Hospitalet
Barcelonès Nord · Baix Llobregat
Baix Maresme · Vallès
liniatarxa.cat

Vols anunciar-te?

686 429 517

publicitat@comunicacio21.com

Sant Andreu

línia **SantAndreu.cat**

Juny 2022

La Capella dels Segadors de Sant Andreu, per fi protegida

- » La Generalitat declararà el temple Bé Cultural d'Interès Nacional
- » La idea també és delimitar un entorn de protecció entorn l'edifici

PATRIMONI ▶ Ha fet falta esperar molt de temps, però per fi, el Govern de la Generalitat va acordar fa pocs dies declarar Bé Cultural d'Interès Nacional la Capella dels Segadors de Sant Andreu de Palomar, adossada a l'actual parròquia, i delimitar el seu entorn de protecció. La seva importància recau en el fet que és l'única estructura del temple que va sobreviure a la reconstrucció de l'església parroquial, feta a partir del 1850.

També és important que, segons el Govern, es tracta d'un espai amb valors històrics, culturals i socials rellevants vinculats al context de la Guerra dels Segadors – 1640-1652–. Un exemple és que l'església podria haver acollit la imatge del Sant Crist que, teòricament, els segadors havien utilitzat com a estendard de les seves reivindicacions.

El fet que aquesta part clau de la història de Catalunya estigui

La capella està adossada a l'actual parròquia. Foto: Ajuntament

viva entre les parets de la capella també ha provocat que s'hagi delimitat un entorn de protecció al seu voltant. Es tracta del millor instrument per garantir la pervivència dels seus valors culturals en les millors condicions possibles. El seu objectiu, a més, és evitar que l'alteració d'aquest

entorn pugui perjudicar els valors, la contemplació o l'estudi d'aquest espai històric.

Per part seva, la plaça de les Dones del Motor Ibèrica s'inclourà en l'entorn de protecció, ja que és l'únic lloc des del qual es pot tenir una perspectiva general de la capella.

Foto: AV la Sagrera

L'Associació de Veïns de la Sagrera celebra mig segle

ASSOCIACIONISME ▶ L'Associació de Veïns de la Sagrera va celebrar el passat 31 de maig 50 anys. Mig segle de lluites veïnals que va commemorar en un acte el mateix dia. En 50 anys hi ha hagut cabuda per a moltes lluites, però, segons diu el president de l'entitat veïnal, Jaume Matas, una de les més importants és la que va aconseguir als anys vuitanta que es fes l'Escola Pegaso, "la primera pública del barri".

Actualment, afegeix Matas, dos dels reptes més importants per a l'entitat és que s'acabin les obres de l'estació de l'AVE de la Sagrera i es recuperi un edifici històric del barri: la Torre del Fang. Per poder continuar protagonitzant més lluites en els següents anys, però, cal garantir el relleu generacional del moviment veïnal. Matas té clar quin és el camí: "Ens estem reformulant perquè s'afegeixin joves a l'entitat".

Tradició | La Trinitat Vella viu la Festa Major

Recta final de la Festa Major de la Trinitat Vella. Fins al 12 de juny es podrà gaudir de diferents activitats al barri, com ara un karaoke, una bicicletada i una jornada de tallers al Centre Cívic Trinitat Vella.

Consternació pel suïcidi d'un veí que anava a ser desnonat

EL BON PASTOR ▶ L'Alberto, un home de 55 anys, es va suïcidar el passat 30 de maig saltant pel balcó del pis on vivia quan se l'estava desnonant. Aquest veí del Bon Pastor vivia en un habitatge municipal de protecció oficial que era de la seva mare, ja difunta, on s'havia quedat a viure sense pagar.

Per part seva, la regidora d'Habitatge, Lucía Martín, va explicar l'endemà que l'Ajuntament havia demanat el seu desnonament perquè tenia habitacions rellogades i no per no pa-

gar el pis. Tal com va afegir, a més, l'home havia estat denunciat per conflictes amb els veïns, que s'havien queixat, entre altres, per sorolls. Un altre fet important, va destacar, és que des de Serveis Socials se li havia ofert ajuda en diverses ocasions, però ell sempre l'havia rebutjat.

D'altra banda, el cas va avivar crítiques en diferents sindicats d'habitatge de la zona, que es van concentrar el passat 1 de juny per recordar l'Alberto i, alhora, van criticar que l'Ajuntament volgués desnonar-lo.

Famílies de l'Escola 30 Passos demanen l'edifici definitiu

El 20 de maig es va reivindicar l'edifici. Foto: Twitter (@AF30Passos)

LA SAGRERA ▶ Famílies de l'Institut Escola 30 Passos de la Sagrera han tornat a llençar un crit de denúncia perquè encara no han començat les obres de l'edifici definitiu on ha d'anar l'escola. Tal com van manifestar el passat 21 de maig en una festa reivindicativa que van fer al pati del centre, l'edifici s'hauria d'haver començat a construir el segon trimestre del 2020 i ja hauria d'estar enllestit.

La realitat, però, tal com van dir, és que fa sis cursos escolars que els alumnes fan classe en

barracons i, a més, les famílies i els alumnes ni tan sols saben quan començaran les obres. "El projecte acumula 1.455 dies de retard", van alertar des de l'AFA de l'Institut Escola 30 Passos.

CINC MILIONS D'EUROS

Això no és tot. Tal com van recordar des de l'AFA, aquest endarreriment ha suposat "un malbaratament" de diners públics. Llogar les instal·lacions provisionals de l'institut escola ha costat, alerten, aproximadament cinc milions d'euros.

Atenció psicològica via telemàtica

Psicoterapeuta Col·laboratiu i Dialògic

Psicòleg

Depressió, Ansietat, Estrès
Dificultats de relació

Visites concertades dimarts i divendres

www.javiercentol.com

📞 625 522 561

Numància, 52-54 Entresòl 4t

A SANT ANDREU BARCELONA ACTIVA ET CONNECT

PER TROBAR FEINA

PER FORMAR-TE

PER IMPULSAR EL TEU NEGOCI

PER EMPRENDRE

barcelonactiva.cat

Troba
l'equipament
que et quedi
més a prop.

Ens trobaràs a:

Punt d'Atenció de Barcelona
Activa Sant Andreu
Carrer Residència, 15

Antena Cibemàrium Canòdrom
Carrer Concepción Arenal, 165 - 185

Telèfon gratuït

900 533 175

de dilluns a divendres de 9 a 18 h.

Barcelona
Activa

Ajuntament de
Barcelona

UCRAÏNA ENS NECESSITA

COL·LABORA-HI

www.cruzroja.es

BIZUM al **33512**

900 104 971

Envia **SMS** amb la
paraula **UCRANIA**
al **38088**
i dona **3€***

TRANSFORMA
LA TEVA
APORTACIÓ

5€ Manta
(individual)

33€ Set cuina
(5 persones)

20€ Tendals plàstics
4 x 6 metres

* L'import íntegre (3€ IVA ínc.) del missatge es destinarà a Creu Roja Espanyola. (Movistar, Vodafone, Orange, Yoigo, Euskaltel). Atlt. client 900 104 971 donativos@cruzroja.es. Pol. Priv. dades. www.cruzroja.es imatge: Maksym Trebukhov / Ukrainian Red Cross Society

En la seva compareixença per anunciar que deixava la política, Elsa Artadi va dir que ja no tenia energia per seguir. Foto: Natàlia Segura/ACN

Al'Elsa li agradava pintar. Fer dibuixos a llapis i després omplir-los amb aquarel·les. També li agradava fer ioga. De fet, va cursar la formació per ser-ne professora. Les sèries li encantaven, sobretot les d'intriga nòrdica. N'era tan addicta que va estar un temps sense televisió per no veure'n tantes. A l'Elsa li encantava anar al poble de la seva infància, Sitges. Allà reconnectava amb els moments feliços, sense preocupacions, dels estius de quan era una nena i una adolescent. Malauradament, hi anava poc. Massa poc.

Elsa Artadi, de Junts per Catalunya, va haver de renunciar a moltes de les coses que li agradaven per dedicar-se a la política. Potser ho va fer per vocació. Potser per passió. Sigui com sigui, un dia va dir prou. La feina l'havia sobrepassat. Havia arribat al seu límit. El 6 de maig va convocar una roda de premsa per anunciar que ho deixava. Va ser un dia difícil per a qui era candidata a l'alcaldia de Barcelona. "Tots podem tenir un moment de dir prou", va verbalitzar. "No puc més. No tinc energia per seguir. No em sento amb forces per continuar", va dir entre llàgrimes. La política, com un tsunami, li havia passat per damunt.

CREMAR-SE

Poques vegades es veuen polítics de primer nivell exposant el seu malestar. A la memòria queda aquell instant en què Alba Vergés, aleshores consellera de Salut, va plorar mentre anunciava que, per un brot de covid, es confinava Igualada, la localitat on vivia la seva família. Molts la van atacar en considerar-la dèbil per ocupar el càrrec que ocupava, i en el moment crític en què ho feia.

Encara és més difícil que una figura pública decideixi deixar la primera línia mediàtica perquè no pot més. Davant del cas d'Artadi cal preguntar-se quantes persones que es dediquen a l'àmbit públic viuen una situació d'estrès o de depressió i continuen treballant sense dir res.

Montserrat Benedí és una excepció. Ella és regidora d'ERC a l'Ajuntament de Barcelona i, tot i que creu que dedicar-se a la política és "un privilegi perquè suposa fer un servei de proximitat a la gent", també reconeix que és una feina "molt exigent que requereix molta responsabilitat". "Genera estrès, tensió i dificulta la conciliació familiar i personal", afirma.

Ella és una de les poques personalitats públiques que ha reconegut obertament haver tingut problemes de salut mental. "He patit ansietat, angoixa, principis de depressió abans de fer política... Però tinc la sort de conèixer-me en l'àmbit emocional i, quan començo a pensar que ho vull deixar tot, prenc les mesures adequades: vaig a la meva metgessa del CAP", diu. L'últim cop que li va passar va ser en plena pandèmia. Durant aquells dies

Política i salut mental: un binomi d'alt risc

La política és una professió perillosa per a la salut mental. La sobreexposició als mitjans, la impossibilitat de conciliar la vida familiar o la por d'equivocar-se poden provocar problemes emocionals. Parlem amb diferents polítiques sobre com viuen aquesta pressió i sobre com a les institucions encara és un tema tabú.

rebia missatges constants de persones i d'entitats. "Haver de donar tantes respostes i intentar resoldre situacions complexes em va provocar un atac d'angoixa", recorda.

La política és una feina de 24 hores i set dies a la setmana que pot acabar cremant. És el que tècnicament s'anomena *burnout*. Segons explica la psicòloga Alba Alfageme, el també anomenat síndrome d'esgotament professional sorgeix quan la persona es

veu desbordada en l'àmbit laboral. "És com una cursa de fons: vas sumant cansament", detalla l'experta. "Al final sents que no pots amb tot, que no tens el control i que estàs sobrepassada", afegeix. Pel camí hi ha tota una sèrie de símptomes que la manca d'educació en salut mental fa que no tinguem en compte "fins que no estem caient pel precipici". Es refereix a l'insomni, les palpitations, l'ansietat o la fatiga constant que acaben derivant

en una sensació d'incapacitat. "Li pot passar a qualsevol persona, però en el cas de la política hi ha alguns components que la converteixen en una professió de risc", afirma Alfageme.

SOBREEXPOSICIÓ

L'alt ritme de feina que no permet tenir caps de setmana no és l'únic element que pot fer trontollar el benestar emocional dels polítics. Les persones que s'hi dediquen estan constantment ex-

posades a l'opinió pública, i en un món hiperconnectat com l'actual això també pot ser devastador. "És molt difícil que la pressió de les xarxes socials no t'afecti i dinamiti la teva autoestima", considera Alfageme.

Tot i que es va arribar a especular que era una estratègia de màrqueting polític, és probable que en la decisió d'Ada Colau d'abandonar Twitter hi hagués una explicació psicològica. "Que em critiquin, em preguntin o em

Privilegiats?

● La política, queda clar, és una activitat que suposa un alt risc per a la salut mental. Amb tot, la majoria de representants que han intervingut en aquest reportatge reconeixen que la seva situació no és diferent de la que viu la societat en general, sobretot després de la pandèmia, i creuen que les millores en salut mental s'han d'estendre per a tothom. "Si només es deixés que els polítics tinguéssim una vida conciliada, seríem uns privilegiats", afirma Joan Ramon Riera, regidor del PSC a l'Ajuntament de Barcelona. Al mateix temps, el so-

Malgrat això, i com afirma la psicòloga Alba Alfageme, les persones que es dediquen a l'àmbit públic són un reflex en el qual s'ha d'emmirallar la societat i, per això, si reconeixen que pateixen dificultats psicològiques poden ajudar a erradicar el tabú que plana sobre la salut mental. Potser no es tracta de tenir privilegis, sinó de ser sensibles a aquesta problemàtica. Encara més quan, com alerta l'Organització Mundial de la Salut (OMS), s'espera que la depressió sigui la primera causa de discapacitat al món el 2030 i, al llarg de

Segons l'OMS, el 2030 la depressió serà la primera causa de discapacitat i un de cada quatre ciutadans tindrà problemes de salut mental durant la seva vida

cialista considera que des de la política cal fer esforços per aconseguir que tothom pugui gaudir d'una atenció psicològica adequada. "Cal donar una resposta pública més contundent davant dels problemes de salut mental. Hem de desplegar un sistema de salut mental públic fort perquè hi ha demandes ciutadanes que no estan cobertes", argumenta.

També ho pensa Mar García, diputada de Barcelona en Comú al Congrés espanyol, quan assenyala que, a diferència d'una persona que ha estat desnonada o d'algué que treballa durant jornades maratonianes, ella, quan va patir problemes, en certa manera va poder "gestionar-los".

la seva vida, una de cada quatre persones tindrà problemes de salut mental. No són les úniques xifres que ens mostren un futur negre. Un informe de la consultora estatunidenca Gallup considera que només un 8% dels treballadors espanyols estan compromesos amb la feina, mentre que en indrets com Islàndia aquesta xifra arriba al 22%. Per altra banda, els treballadors espanyols són dels més infeliços de l'Europa occidental. Només un 42% creuen tenir una vida pròspera, quan a Finlàndia són un 85%. Més dades de l'informe: un 43% dels treballadors de casa nostra estan estressats i un 27% es declaren "enfadats".

portin la contrària no només no em molesta, sinó que ho accepto i m'agrada", deia aleshores l'alcaldessa de Barcelona. "Per desgràcia, la xarxa s'ha omplert de perfils falsos i anònims que intoxicuen i inciten a l'odi", afegia.

Més enllà d'això, i segons Alfageme, aquesta hiperconnectivitat també pot afectar els polítics d'una altra manera: en la seva capacitat de prendre decisions. En aquest sentit, tal com explica l'exalcaldessa de Badalona i diputada de la CUP-Guanyem, Dolors Sabater, "la sobreexposició pública i la por de fer una pifia comunicativa" són dos dels elements que més la tensen. En línies similars s'expressa el regidor del PSC de Barcelona Joan Ramon Riera. "Tenim molta responsabilitat en la presa de decisions i hi ha molta por d'equivocar-se", afirma en general.

Tot això passa en un món canviant que, per a Alfageme, podria definir-se com a volàtil. "Abans les legislatures duraven quatre anys, però ara els polítics tenen la sensació que el seu pas per les institucions pot acabar en qualsevol moment", diu. Aquest fet genera inestabilitat i inseguretats. "Estem vivint un moment en què les coses canvien ràpidament i, com hem vist amb la pan-

dèmia o amb el Procés, hi ha poca estabilitat social", afegia la psicòloga. Tot això afecta la ciutadania en general i suposa una pressió extra per als polítics. "Ara ja no planifiquem a tants anys vista i això és un problema, perquè la política també ha de pensar-se a llarg termini i des de la paciència", considera.

UN TABÚ

I podem sumar-hi un darrer element que fa de la política un lloc on la salut mental brilla per la seva absència: mostrar-se dèbil i reconèixer el patiment penalitza molt.

Com és, segons la majoria de la ciutadania, un bon polític? Segurament algú racional, amb nervis d'acer i que no es deixi endur per les passions. Probablement un home blanc que rondi la quarantena i amb estudis universitaris.

Just quan Mar García va ser elegida diputada al Congrés espanyol per Barcelona en Comú va donar a llum dos bessons prematurament. Ella, com Benedí, és una de les poques polítiques que ha fet públics els seus problemes psicològics. Les complicacions de salut dels bessons, la depressió postpart i la mateixa entrada al circ polític per a

"La política és una feina molt exigent que requereix molta responsabilitat, genera estrès, tensió i dificulta la conciliació de la vida familiar i personal"

"Des dels partits de vegades és més fàcil denunciar la mala salut mental dels treballadors d'una fàbrica que la que viuen els mateixos polítics"

algú que venia de fora d'aquest àmbit li van generar "una crisi d'ansietat".

El cas és que la institució a la qual va entrar no va acollir-la com caldria. "La política de partits i la institucional no estan preparades per a la salut mental ni les cures", diu. Quan va decidir explicar el seu cas, poques persones de l'hemicicle se li van acostar per saber com estava. "Més enllà de les amistats, em vaig sentir molt sola", recorda. A més, considera que en partits com el seu "de vegades és molt més fàcil denunciar la mala salut mental dels treballadors d'una fàbrica que la que viuen els mateixos integrants de la formació".

El seu cas demostra fins a quin punt la salut mental continua sent un tabú a la política i quins atributs s'hi premien. Podria ser diferent? Totes les representants que han volgut parlar amb el *Línia* sobre la salut mental en primera persona són dones i coincideixen en un fet: actualment les institucions són espais patriarcal on els valors de la masculinitat s'imposen. "És un món molt opressiu, on impera la raó, i si no tens certa agressivitat, no et consideren vàlida", diu García. Per a Sabater, "la política institucional

i de partits és molt depredadora i competitiva". "Les mentides, els ganivets i les jugades brutes són freqüents", afegia. "De vegades sembla que la política pugui funcionar al marge de la vida", sentència.

Hi manquen, per tant, les cures i els lideratges emocionals que sempre han estat repudiats en considerar-se quelcom femení. En aquest sentit, la pregunta que es fa Alfageme és important: "Vull una persona que s'assembla a mi i que tingui problemes o algú sense emocions?"

L'Elsa ja fa dies que no escriu res al seu compte de Twitter, concretament des del 5 de maig. Abans, en un dia podia fer més de 10 publicacions. És bonic imaginar-se-la, ella que podrà, pintant una aquarel·la del mar a Sitges. Descansant o recuperant-se.

Potser els milers de persones que treballen cremades i els polítics que ja no poden més haurien de fer el mateix: un pas endavant i reconèixer que, de vegades, la feina no és vida.

Un reportatge
d'**Albert
Alexandre**

Les obres del Mercat de Sant Andreu han patit un nou retard. Mentre es preveia que l'espai s'inauguraria a finals de maig, les obres encara no s'han enllestit. Des del mercat, preveuen que es podrien acabar el mes de juliol.

Barcelona vol ser la capital europea del comerç local

INICIATIVA ▶ El comerç de proximitat dona vida i personalitat a totes les ciutats del món i d'Europa, i és per això que no és d'estranyar que Barcelona hagi impulsat la creació de la Capitalitat Europea del Comerç de Proximitat i proposi ser la primera ciutat que l'aculli el 2023. Aquesta ambiciosa proposta la va presentar el passat 12 de maig Barcelona Comerç, juntament amb responsables del Govern, l'Ajuntament, d'eurodiputats i dels 23 eixos comercials que formen part de l'entitat, en un acte fet a la seu de Barcelona de les institucions europees.

La idea de la iniciativa és que cada any una ciutat diferent sigui escenari d'accions que reivindicuin la importància del comerç de proximitat. Tal com va assenyalar el president de Barcelona Comerç, Salva Vendrell, l'objectiu de la capitalitat és preservar la identitat europea, allunyar la "desertització comercial" i "els impactes negatius de grans plataformes". Per la seva banda, el primer tinent d'alcaldia, Jaume Collboni, va

Un moment de l'acte del passat 12 de maig. Foto: Aina Martí/ACN

destacar que el projecte busca defensar "el model social europeu".

9 DE MAIG

D'altra banda, el passat 9 de maig va tenir lloc el Dia Europeu del Comerç de Proximitat i, per celebrar-ho, entitats del sector comercial de Barcelona, associacions com eixos comercials i representants del món empresarial van participar en un acte al Palau de Pedralbes, on es van intercanviar experiències i coneixements per millorar la competitivitat del sector.

Alguns dels moments importants que es van viure van ser la presentació de projectes comercials sostenibles o el discurs del conseller d'Empresa, Roger Torrent, qui va recordar una de les últimes accions de la Generalitat per posar ordre a la mobilitat relacionada amb el comerç *online*.

"Hem impulsat la regulació de l'última milla del comerç electrònic", va recalcar el conseller.

Un dia especial: arriba la Festa del Comerç al carrer

FIRES ▶ El pròxim 11 de juny no serà un dia qualsevol per al comerç, tot el contrari. Se celebra la Festa del Comerç, que omplirà dos barris del districte de parades de botigues i de la millor part de l'esperit festiu del comerç. Un d'ells serà Sant Andreu de Palomar, on es podran trobar tota mena de productes de moda, bijuteria, objectes regal i artesanía, entre altres. La festa es farà al carrer Gran de Sant Andreu, la plaça del Comerç, el carrer Ajuntament i la rambla Onze de Setembre. Pel

que fa als organitzadors, són l'Eix comercial de Sant Andreu, l'Associació de comerciants Onze de Setembre i Sant Andreu Nord Comerç.

La Sagrera és l'altre barri que acollirà aquest important esdeveniment per al comerç. El carrer Garcilaso i la plaça Jardins d'Elx són els llocs escollits perquè s'exposin els productes de desenes de botigues de sectors diferents. En aquest cas, l'esdeveniment ha estat possible gràcies a Sagrera Activa Associació de Comerciants.

L'esdeveniment d'enguany es farà el pròxim 11 de juny. Foto: Ajuntament

el valor de la proximitat

100.812

usuaris únics metropolitans

Octubre '21 OJD

166.566

pàgines vistes

Octubre '21 OJD

EMERGENCIA EN UCRANIA

Miles de personas huyen de sus hogares buscando refugio para salvar sus vidas. La infancia está especialmente desprotegida.

Dona ahora

Cuenta bancaria:

ES69 2100 5731 7202 0041 1957

 **Ayuda
en Acción**

A PROP

consum sostenible i de proximitat

Fomentant els horts urbans i el verd a la ciutat

Foto: Ajuntament

Sostenibilitat

Els horts urbans i l'impuls del verd a les ciutats estan guanyant cada cop més terreny com a propostes per combatre els efectes del canvi climàtic en unes metròpolis cada vegada més massificades.

És en aquest context que cal emmarcar *Les 48 hores d'agricultura i verd urbà*, un festival que va tenir lloc a Barcelona el cap de setmana del 14 i 15 de maig. Va

ser organitzat per l'Associació Replantem, amb el suport de l'Ajuntament. Entre les activitats programades hi havia xerrades, visites guiades, tallers de compostatge, d'horts periurbans i de cobertes verdes, entre altres. Amb tot, una cinquantena de propostes que tenien la finalitat de compartir amb la ciutadania les innovacions d'agricultura verda que estan canviant l'entorn i impulsar-la per avançar en les pràctiques sostenibles.

A més, el cap de setmana sostenible va oferir experiències directes amb els projectes i espais més desconeguts de la ciutat i que estan relacionats amb el món del verd i l'agroecologia. De fet, una de les activitats va tenir a veure amb un tema d'actualitat com és la relació dels éssers humans amb els arbres.

Per la seva banda, l'Ajuntament va aprofitar el festival per presentar el seu programa municipal *Mans al verd*, que

impulsa a través de l'Institut Municipal de Parcs i Jardins per tenir cura de les zones verdes de la ciutat.

Per altra banda, el festival també va oferir la possibilitat de fer visites a horts

La finalitat del projecte és compartir amb la ciutadania les innovacions en agricultura i verd urbà

urbans gestionats per associacions de la ciutat, com ara els de les masies de Can Mestres i Can Cadena.

REPLANTEM

L'entitat organitzadora, Replantem, està formada per 24 professionals, empreses, emprenedors i altres entitats que fomenten els projectes sostenibles i de cultura verda a Barcelona.

El seu objectiu és difondre entre la ciutadania de la ciutat la importància de portar a terme pràctiques sostenibles i verdes.

Amb tot, l'esdeveniment de *Les 48 hores* se celebra també en altres ciutats del continent. De fet, es desenvolupa a una vintena de localitats franceses –país on va néixer el concepte–, a més d'altres de Bèlgica o de Suïssa.

Barcelona, candidata a acollir la Capitalitat Europea del Comerç de Proximitat el 2023

Reconeixement

Barcelona opta a convertir-se en la Capital Europea del Comerç de Proximitat l'any vinent. Així ho ha sol·licitat la Fundació Barcelona Comerç, que ha presentat la candidatura de la capital catalana amb el suport de l'Ajuntament, la Generalitat, el govern central, Vitriures d'Europe, Euro-Commerce i Retailcat, entre altres entitats.

L'entitat de comerciants ha rebut també el suport de la presidenta del Comitè de Peticions del Parlament Europeu. De fet, Barcelona Comerç va fer pública la candidatura barcelonina en un acte celebrat el 12 de maig a l'Oficina del Parlament Europeu a Barcelona, amb motiu del

Dia Europeu del Comerç de Proximitat. Amb aquesta iniciativa, la ciutat vol fer valdre la força i els valors del seu comerç, que contribueix a dotar Barcelona d'identitat pròpia. Sense anar més lluny, el comerç és un espai de socialització important, que cohesiona la comunitat i preserva la diversitat i riquesa econòmica dels barris.

La Capitalitat del Comerç de Proximitat proposa que cada any una ciutat del continent aculli un any sencer d'esdeveniments, conferències i activitats informatives i de divulgació que tinguin a veure amb el petit comerç. En aquest sentit, el primer tinent d'alcaldia, Jaume Collboni, considera que aquesta iniciativa té la finalitat de defensar "el model social europeu" davant les grans plataformes de consum.

Foto: Aina Martí/ACN

consum sostenible i de proximitat

El Petit Mercat de Mercats passa per la Marina

Fira

El Mercat de la Marina va ser l'escenari els dies 13 i 14 de maig d'una nova edició del Petit Mercat de Mercats, un esdeveniment que s'inspira en el Mercat de Mercats i que té la intenció de promocionar els productes de qualitat dels comerciants de la ciutat. Aquesta activitat va tenir lloc en el marc de la Festa de la Primavera del barri de la Marina i va aplegar centenars de veïns que s'hi van apropar per gaudir del bon temps i de la proximitat dels paradistes.

En aquest sentit, hi va haver música en directe, tapes, una zona de barbacoa i infantil i diversos tallers, com ara tasts de vins i fins i tot classes de cuina, una de les quals a càrrec de Sofia i Víctor, concursants del programa de televisió *MasterChef*.

I és que els productes de proximitat van ser els protagonistes de la fira. De fet, a l'espai de barbacoa habilitat els assistents van poder cuinar els productes frescos que acabaven de comprar a les parades del mercat, que els botiguers ja havien deixat preparats amb aquest objectiu. Per la seva banda, a la zona de restauració de la fira els restaurants del barri van oferir tapes a tres i cinc euros.

ESPAIS ESPECIALS

A més, els dos dies de festa van comptar amb un programa farcit d'activitats culturals, com ara les actuacions de la companyia d'arts del carrer Zigurat Band, que va animar el migdia i la tarda amb la seva música.

Per la seva banda, la canalla va tenir el seu lloc a la fira, amb tallers de gastronomia i de treballs manuals, a més de ioga i dibuix, entre

altres. A més, els més petits van poder gaudir d'un espai de contes, cuinetes i pissarres per fer dibuixos.

TALLERS I XERRADES

La zona d'activitats per als adults, a banda, va oferir xerrades gastronòmiques, com ara la de Pestos de temporada, amb La Vestale, un tast de vins a càrrec de DO Catalunya, un taller de cuina amb Marina Monsonís i un taller de cerveses que va organitzar Estrella Damm.

Aquesta iniciativa va estar organitzada per l'Ajuntament. Ho va fer a través de l'Institut Municipal de Mercats de Barcelona (IMMB), que va comptar amb la col·laboració de la Federació de Mercats Municipals de Barcelona (FEMM), en el marc de la Festa de la Primavera de la Marina.

EN PRIMERA PERSONA

“Les plataformes no entenen l'essència dels barris”

David Rodríguez

El Caimán Alegre
(Travessera de Gràcia)

David Rodríguez va obrir El Caimán Alegre el 1996. En aquell moment va saber veure un nínxol en la roba esportiva com a proposta de moda urbana. Un quart de segle més tard, ara com a president de la Unió de Botiguers de Travessera de Gràcia-Casc Antic, continua buscant oportunitats per al comerç, tot i que sense perdre l'essència.

Com heu viscut els canvis que ha experimentat el petit comerç des dels anys 90?

En el moment que vam obrir la botiga no hi havia ni xarxes socials ni mòbils, imaginat. Travessera de Gràcia era –i és– un carrer punter al qual tothom anava a comprar.

Com us heu adaptat a la nova realitat digital?

Tenim un web molt ben posicionat –*graciacomerc.com*–. I ara estem fent targetes digitals de fidelització per participar en sortejos i tenir avantatges. Hem d'incentivar els clients, però sense perdre l'essència del comerç de proximitat.

I com es fa això?

Cada barri ha d'invertir en la seva zona i promocionar-la, perquè saben com són els seus clients. Les grans plataformes no entenen l'essència dels barris. Quan vam obrir Gràcia Comerç la intenció era ajudar el barri i digitalitzar amb tranquil·litat. A més, no hem de jugar a les lligues que no ens pertoquen. Hem de saber on som cadascú de nosaltres.

Foto: Ajuntament

La Boqueria i el Mercat Central de Florència enforteixen llaços

Foto: Ajuntament

Aliança

Establir una aliança per compartir experiències. Aquesta és la base de l'acord al qual han arribat les ciutats de Barcelona i Florència, a Itàlia, a través dels seus dos mercats més representatius: la Boqueria i el Mercat Central de Florència.

La signatura del conveni es va fer el passat 6 de maig a la ciutat italiana, on hi havia la regidora de Comerç i Mercats, Montserrat Ballarín, que va estar acompanyada per Eduard Soley, vicepresident de la Boqueria; Federico Gianassi, regidor d'activitats productives de Florència, i Massimo Manetti, president del Consorzio Storico Mercato Centrale de Florència.

Aquesta col·laboració té una durada de quatre anys renovables i busca precisament compartir idees i projectes per millorar el servei al consumidor i, en paral·lel, afavorir les activitats culturals i la promoció de les tradicions dels dos municipis.

En aquest sentit, els dos mercats es comprometen també a organitzar periòdicament esdeveniments per fer balanç de l'aliança.

GUARDIANS DE LES ESSÈNCIES

Amb tot, la voluntat d'aquesta col·laboració és fer valdre l'essència dels mercats, espais de trobada i socialització que conserven les tradicions més ancorades a les societats on s'inscriuen, en un moment d'evolució i canvi pel que fa als hàbits de compra.

la Barcelona desconeguda

Turisme km0

Can Rosés, de masia solitària a escola bressol

LES CORTS/ Els historiadors expliquen que la Guerra de Successió va provocar la destrucció de moltes masies ubicades en el que coneixem com el Pla de Barcelona, és a dir, tot el terreny que envoltava l'actual Ciutat Vella i l'Eixample i que estava ocupat per diversos municipis que van deixar de ser independents fa aproximadament un segle per passar a formar part de la Gran Barcelona.

En concret, a les Corts hi ha una masia amb força història, Can Rosés, Bé d'Interès Local i que va ser construïda poc després de l'acabament del conflicte bèl·lic a Catalunya. El 1716 era aixecada en una zona propera al vell camí que unia les Corts i Sarrià. Més d'un segle després, la masia seguia gairebé aïllada i era un lloc més aviat solitari, malgrat passar-hi pel davant un camí

La masia de Can Rosés va ser edificada el 1716 en una zona molt propera al camí vell que unia les Corts i Sarrià

transitat pels habitants d'aquesta zona del Pla de Barcelona... Però el 1900, Joaquim Gelabert i Cuyàs, mestre d'obres i propietari de la finca, va decidir fer-hi reformes. L'objectiu era donar-li un aire més residencial. Així, Gelabert va transformar l'era en un jardí i es va afegir una cornisa a la fa-

Foto: Ajuntament

çana. A més, es van decorar els paraments d'estuc amb esgrafiats.

Seguir com sigui, amb els anys la masia va anar convertint-se a poc a poc en un indret més habitat i concorregut pels cortsencs. Així, entre els anys 1978 i 1992, l'edifici va acollir el col·legi Ítaca. Per condicionar-lo, els arquitectes van haver de modificar la distribució de les dependències interiors per tal d'adaptar la casa a l'ús escolar.

Aquest no seria l'últim ús social i comunitari de Can Rosés. El 1991 es van iniciar les obres per convertir-la en una biblioteca municipal, un ús que mantindria fins al 2017. De fet, la restauració del mas i la seva habilitació com a biblioteca van ser incloses en el projecte del centre comercial L'Illa Diagonal. Cal destacar, en aquest sentit, que la col·lecció local de la biblioteca de Can Rosés comptava amb documentació

que fa referència a la història de les Corts i els seus barris.

Més de 300 anys després, el que una vegada va ser una masia aïllada i solitària aviat gaudirà de les veus i de la vitalitat de la canalla que hi anirà cada dia, ja que s'hi farà una escola bressol després d'uns anys d'haver acollit de manera provisional una escola pública. Un futur molt esperançador per a un edifici que és pura història de les Corts.

Villa Esperanza o els precedents del modernisme a Barcelona

GRÀCIA/ Està ubicada al passatge d'Isabel i és un dels edificis més emblemàtics de Vallcarca. Es tracta de Villa Esperanza, un bé catalogat com a Patrimoni Arquitectònic Historicoartístic de la ciutat. Tot i ser anterior al modernisme que s'imposaria a Barcelona anys després, en aquest edifici de finals del segle XIX es van fer servir mosaics ceràmics en blau i blanc amb dibuixos geomètrics per donar-li vida. De fet, es creu que aquesta casa allotjava una comunitat d'artistes.

Obra d'Andreu Audet, té una façana amb maó vist i una ornamentació de ceràmica i ferro forjat que ens recorda els orígens del modernisme. També s'hi pot observar un frondós pi blanc, catalogat també d'interès local, que destaca per la seva ufanor.

El novembre del 2019 es va anunciar la finalització de la restauració, en la qual van participar artesans de diferents disciplines que van intentar mantenir l'essència de l'edifici. D'aquesta manera, es van preservar els elements arquitectònics de la casa, que continuarà destacant com un dels edificis més emblemàtics del districte de Gràcia.

Foto: Aj.

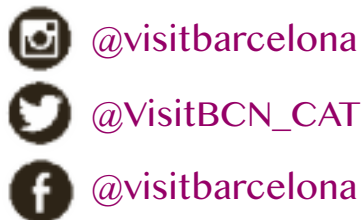
L'essència polifacètica de l'Antiga foneria de canons

CIUTAT VELLA/ Al final de la Rambla, davant del monument a Colom, hi ha l'edifici conegut com l'Antiga foneria de canons, un immoble que ha tingut usos molt diversos des dels seus inicis.

La seva funció original, com el seu nom indica, va ser la fabricació de canons. És per aquesta raó que estava ubicat a prop de les Drassanes. Més tard, en acabar la Guerra de Successió, va canviar d'usos: de fàbrica de campanes va passar a ser la seu del primer banc privat d'Espanya, el Banc de Barcelona, el 1845.

Foto: Aj.

la Barcelona desconeguda

Can Mazantini, ànima del modernisme al cor de Sant Andreu

Foto: Ajuntament

SANT ANDREU/ Si hi ha un carrer especialment significatiu al districte de Sant Andreu, amb permís, és clar, del carrer Gran, és el de Coroleu. L'atractiu principal d'aquest vial són les múltiples cases d'estil modernista que conserva, especialment les de Can Mazantini, ubicades entre els números 73 i 77. Un conjunt de cases obra de l'arquitecte Antoni Falqués i Ros construïdes l'any 1918.

REFERENT DEL MODERNISME

El conjunt de Can Mazantini està format per tres edificis d'estil modernista. De fet, són els més grans que es conserven a Sant Andreu. Dels tres blocs, dos han estat restaurats; en concret, els que miren al carrer de Coroleu, que llueixen com si fossin nous. De fet, s'ha recuperat el verd intens de la façana i s'han

restaurat els balcons i les reixes de les finestres, a més del ferro forjat.

No passa el mateix, tot s'ha de dir, a l'edifici que fa cantonada amb el carrer de Concepción Arenal, que manté un aspecte envellit i no ha estat objecte de cap intervenció, almenys de moment.

UN CARRER AMB PERSONALITAT

Sigui com sigui, el carrer Coroleu ha mantingut aquell esperit del modernisme amb edificis de façanes de color blau, barrots amb motius florals a les finestres, balcons amb baranes de ferro forjat i els relleus barrocs que uneixen els edificis al capdamunt.

De fet, la majoria de les cases construïdes en aquest carrer daten de finals del segle XIX i del primer terç del XX.

Pel que fa a Can Mazantini, aquest conjunt modernista és de visita obligada. Les cases consten de tres plantes, la primera de les quals té façana de pedra. El característic verd, tanmateix, sorgeix a partir de la següent planta, d'on també sobresurten les enormes i característiques balconades.

Aquest conjunt, com hem dit, continua al xamfrà que fa cantonada amb Concepción Arenal. Allà, les balconeres s'adapten a la corba que fa l'edifici en un mur cec coronat amb un escut en relleu d'estil barroc.

L'interior dels edificis és privat, ja que forma part d'habitatges particulars i no poden ser visitats. No obstant això, val la pena fer una visita atenta a l'exterior per gaudir d'una de les petjades del modernisme més importants al districte de Sant Andreu.

Eixample

La Casa Garriga Nogués, una joia al Quadrat d'Or

Ubicada al carrer Diputació, en concret al Quadrat d'Or –una sèrie d'illes de l'Eixample conegudes amb aquest nom perquè apleguen una gran quantitat d'edificis d'estil modernista–, la Casa Garriga Nogués és un edifici eclèctic que barreja elements clàssics, barrocs i modernistes.

L'edifici és obra de l'arquitecte Enric Sagnier –l'arquitecte que més va treballar per a l'alta burgesia barcelonina–, tot i que conté elements d'altres artistes, com ara d'Eusebi Arnau, que va esculpir-hi unes columnes per sustentar una balconada que representa les quatre etapes de la vida.

La casa, declarada Bé d'Interès Cultural l'any 1980, va ser construïda expressament per al banquer Rupert Garriga Nogués. D'aquí ve el nom amb el qual se la coneix actualment.

La família Garriga Nogués va viure a la primera planta d'un interior on destaca la majestuosa escala de marbre amb línies sinuoses, a més dels vitralls que va elaborar Antoni Rigalt.

UNA CASA AMB MOLT ART

Aquest edifici, a més, va ser durant vuit anys la seu de la col·lecció d'art de la Fundació Francisco Godia, concretament entre els anys 2007 i 2015. Tanmateix, entre el 1983 i el 2004 va allotjar la seu del Grup Enciclopèdia Catalana.

Foto: Aj.

El Canal de la Infanta, punta de llança del desenvolupament industrial

Foto: Ajuntament

SANTS – MONTJUÏC/ El Canal de la Infanta va ser una obra que, tot i haver-se fet amb finalitats purament agrícoles, va servir per desenvolupar tot l'arc del Baix Llobregat i l'Hospitalet, des de Molins de Rei fins a Sants-Montjuïc, passant per la Marina.

Actualment, el canal està gairebé desaparegut en la seva gran majoria de trams, tot i que encara hi ha elements que resisteixen al pas del temps. Els últims anys, l'associacionisme del Baix Llobregat i l'Hospitalet ha fet del Canal de la Infanta un símbol de la lluita pel patrimoni local.

Pel que fa a Sants-Montjuïc, hi ha un racó on es pot veure un segment visible de la gran obra hidràulica que va ser el Canal de la Infanta. Cal anar al carrer de la Mare de Déu del Port, a tocar del mur del cementiri, per veure un vestigi d'una infraestructura projectada per l'arquitecte Tomás

Soler i Ferrer (1770-1845), autor també del Canal d'Urgell i de l'aixecament de plànols del Rec Comtal de Barcelona. De fet, l'origen va ser el Rec Vell que va fer construir el Comte-Rei Alfons I el 1188. Les obres van arrencar el 1817 i van acabar tres anys més tard. Inicialment va batejar-se com a Canal de Castaños, en honor a un dels seus impulsors, el general Francisco Javier Castaños, heroi de la batalla de Bailén, la primera gran derrota a camp obert de l'exèrcit de Napoleó el 1808. Tanmateix, el 1824 va ser batejat amb el nom de la infanta Carlota, cunyada del rei Ferran VII d'Espanya.

Amb tot, el canal era una rasa de 17 quilòmetres reforçada amb murs de maçoneria que descendia fins al mar des de Molins, que era on hi havia la casa de les comportes. L'obra va obligar a construir ponts, sifons i salts d'aigua que s'acabarien aprofitant per a usos industrials.

José Antonio Llamas, l'etern capità

» El lateral dret terrassenc es retira després d'haver jugat els últims vuit cursos a la UE Sant Andreu
 » "Cal ser una mica coherent i assumir que ja tinc 37 anys", confessa Llamas, un líder carismàtic

Toni Delgado
SANT ANDREU

"Fa unes quantes temporades que penso en la retirada. Fins ara no m'havia decidit perquè em trobava bé i anava renovant curs rere curs. Però cal ser una mica coherent i assumir que ja tinc 37 anys. L'altre dia vaig estar una o dues hores parlant amb el Xavi [Molist], que em va intentar convèncer perquè continués. Moltes gràcies, Xavi, de tot cor", es va obrir José Antonio Llamas (Terrassa, 1985) en la roda de premsa del seu comiat de la UE Sant Andreu, després de vuit temporades i 234 partits. Penja les botes el capità, un líder carismàtic i un exponent de valors.

"Prefereixo deixar el futbol abans que el futbol em deixi a mi. Crec que soc una persona molt responsable i no vull que

passi això", afegia, emocionat, al Narcís Sala, el passat 18 de maig. Se'n va trist per l'adeu i, alhora, satisfet per l'epíleg al club del seu cor, conscient que "fins al darrer dia" s'hi ha deixat l'ànima i orgullós d'haver jugat un play-off d'ascens a Segona Divisió RFEF "a bon nivell". "Potser no podria compaginar la feina amb la UESA, el petitó de la casa creix i em ve

"La cara negativa del futbol és quan les coses no surten", diu en la roda de premsa de comiat

de gust tenir un agost de vacances, que mai l'hem gaudit", ampliava Llamas, que ha pres la decisió amb la seva família.

Compromès, ambiciós i empàtic, el lateral dret terrassenc mai oblidarà la majoria de

José Antonio Llamas, emocionat. Foto: Núria Albalate/UE Sant Andreu

moments compartits amb els seus companys dins i fora dels terrenys de joc. "La cara negativa del futbol és quan les coses no surten. L'afició, com és normal, vol resultats, i per a mi era un calvari la temporada en

què potser encadenàvem dues o tres derrotes", confessava. "És un club de 10 on em sento com a casa, i me l'estimo molt. Ara té un far, en Xavi [Molist], a qui no li estic ficant pressió. Sé que té els coneixe-

ments i les eines adequades perquè la temporada que ve fruïrem d'una UE Sant Andreu al lloc on es mereix, als llocs capdavanters i al play-off. Serà un equip que enganxi segur", va assegurar Llamas.

LES NOVETATS

Ja se saben molts moviments de la UESA per al curs 2022-2023. De moment, hi ha nou incorporacions (els migcampistes Gerard Pouget i Carlos Guzmán, els defenses Jordi Méndez, Genís Blasco, Sergi Caballero, Sergio Castillo i Guillem Pujol, el porter Jaime González i el davanter Josu Rodríguez. Cinc jugadors renoven (Miguel Ramos, Albertito García, Sergi Vives, Jorge Carreón i Xavi Aparicio) i són baixa Marc Domènech, Manel Busquets, Dani Argilaga, Alejandro Pereira, Álex Jiménez, Franco Ezequiel, Diego Pérez, Sergio Mulero i José Antonio Llamas, l'etern capità.

COMERÇ DE PROXIMITAT, UN VEI DE CONFIANÇA!

- T'ofereix el millor producte amb la cara més humana
- Cuida de la comunitat on vius
- Paga impostos i dona vida a la ciutat
- Contribueix a un entorn més sostenible
- Sempre és a prop teu!

amic associació de mitjans d'informació i comunicació
 Mitjans Km 0

El Pau, llevant-se cada dia a les 4 del matí per poder oferir-nos el millor pa del barri.

líneasantandreu

EMERGÈNCIA A UCRAÏNA

LES PERSONES QUE ESTAN FUGINT ET NECESSITEN

DONA ARA A

ayudaucrania.com

Bizum – Codi: 01151

ES86 2100 2262 1802 0040 3932

**UNHCR
ACNUR**

La Agencia de la ONU para los Refugiados
comité español

No t'ho perdís

Foto: UOC

Simposi d'art electrònic

El Simposi Internacional de l'Art Electrònic (ISEA), que ha celebrat 26 edicions arreu del món, aquest any arriba per primer cop a Barcelona. La 27a edició de l'esdeveniment, programada del 10 al 16 de juny, està impulsada per la Universitat Oberta de Catalunya (UOC) amb la col·laboració de diverses institucions, com l'Ajuntament de Barcelona. L'ISEA és una trobada que reuneix professionals de tot el món per explorar les interseccions entre l'art, el disseny, la ciència, la tecnologia i la societat. En aquesta ocasió, a més, és una edició oberta a la ciutadania.

Famosos

"Et felicito, que bé que actues", diu la tornada de l'últim èxit de Shakira (Barranquilla, 1977). Es tracta de *Te felicito*, una cançó que canta al costat de Rauw Alejandro i que acumula prop de 78 milions de reproduccions a YouTube des que es va estrenar, el 21 d'abril. Des de fa uns dies, la lletra d'aquesta cançó ha agafat més sentit i rellevància: l'equip de premsa de la cantant ha confirmat la seva separació de Gerard Piqué, pare dels seus dos fills, amb qui ha compartit dotze anys de relació. De seguida, tothom ha entès que a qui "felicita" Shakira, doncs, és al jugador del Barça, de qui es comenta que hauria estat infidel a l'artista en més d'una ocasió. "Per completar-te em vaig trencar a trossos / M'ho van advertir, però no vaig fer cas", canta la colombiana. Amb tot, en general tothom té clar a qui dels dos ha de donar suport: a ella.

La fitxa

QUI ÉS?

S H A K I R A

ÉS FAMOSA PER...

Ser una de les cantants més importants
Fa més de trenta anys que acumula èxits sense parar

QUÈ HA FET?

Anunciar que se separa de Gerard Piqué
Després de dotze anys de relació i amb dos fills en comú

A LES XARXES...

Support total
Gairebé tothom s'ha posicionat al costat de la cantant

Llibres

Tot allò que una tarda morí...
Lluïcia Ramis

Malgrat haver encetat una prometedora carrera professional, la protagonista d'aquest llibre ha quedat inesperadament a l'atur. Sense parella ni fills i a mitja trentena, es veu abocada a tornar a casa dels pares, desorientada. Indagar en la història familiar pot ser una bona manera de preguntar-se què era exactament allò que la vida li havia promès.

Teatre

Romeu i Julieta
La Brutal

David Selvas dirigeix l'adaptació de *Romeu i Julieta* de La Brutal, una versió contemporània i poc romàntica del text de Shakespeare. Dos joves s'enamoren, posen les seves vides en perill i converteixen el seu amor en un crit desesperat per deixar en evidència l'absurditat de l'odi que enfronta les seves famílies.

Al Teatre Poliorama de Barcelona.

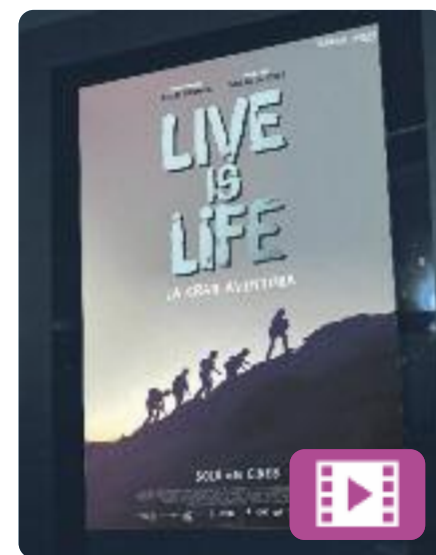
Música

Segona florada
Orchestra Fireluce i Pau Riba

Ja ha sortit a la llum el disc pòstum de Pau Riba amb l'Orchestra Fireluce, *Segona florada* (U98 Music), continuació d'*Ataràxia* (autoeditat, 2019). L'àlbum inclou l'última cançó que va crear el músic, que va morir el passat 6 de març. Es tracta de *DAina*, un tema dedicat a la filla de la seva companya Aina March que Riba va crear el primer cop que el van ingressar.

Pelis i sèries

Live is life. La gran aventura
Dani de la Torre

Estiu de 1985. Com cada any, el Rodri se'n va de Catalunya i viatja amb la seva família al poble gallec dels seus pares per retrobar-se amb la seva colla. Aquest any, però, els problemes del món real comencen a aparèixer a les seves vides i amenacen de separar-los. Per això, planegen escapar-se la nit de Sant Joan a la recerca d'una flor màgica que compleix desitjos.

ESTILS DE VIDA

Sospito que el meu fill és celíac

Foto: Pexels

i SALUT

La celiàquia (és a dir, l'al·lèrgia al gluten) afecta una de cada cent persones i és la malaltia crònica intestinal més freqüent al món occidental. Els celíacs no poden menjar blat, sègol, ordi, civada, espelta, kamut ni tiriticale, tal com detalla el Departament de Salut. Encara que pot aparèixer a qualsevol edat, la celiàquia se sol manifestar durant la infància i, de fet, és important detectar-la aviat. Si tens un fill o filla i creus que pot tenir aquesta malaltia, para atenció als consells de l'Associació de Celíacs de Catalunya.

Tingues en compte que la simptomatologia és diversa: fatiga i debilitat, diarrea crònica, dolor abdominal, flatulències, pèrdua de gana i de pes... Però també irritació o erupcions a la pell, canvis i alteracions de la conducta o mal de cap, entre d'altres. Això facilita les confusions amb altres malalties, de manera que és molt important que no t'avancis i que no comencis a donar una dieta sense gluten al teu fill o filla abans de tenir un diagnòstic. Pel que fa al diagnòstic, l'Associació alerta sobre les proves poc ortodoxes i recorda que cal acudir a un especialista en gastroenterologia. Si no saps com actuar un cop tens el diagnòstic, l'entitat ofereix suport i informació als seus socis.

Les claus.....

SÍMPTOMES

Diversos: fatiga i debilitat, diarrea crònica, mal de panxa, mal de cap, canvis en la conducta, irritacions a la pell...

NO T'AVANCIS

No facis que el teu fill o filla segueixi una dieta sense gluten si encara no has rebut el diagnòstic d'un professional

DIAGNÒSTIC

Ves amb compte amb les proves de diagnòstic poc ortodoxes: recorre a un especialista en gastroenterologia

UN BON RECURS

Si no saps què fer després del diagnòstic, l'Associació de Celíacs ofereix suport i informació als seus socis

Foto: Pexels

Identificar-los
amb **XIP i XAPA**
és la teva obligació

i en cas de pèrdua,
**pot ser la seva
salvació!**

Tenim cura de
qui tu més estimes
com tu més
t'estimes.

ELS NOSTRES VALORS

CONFIANÇA

Creiem en els altres.
Volem estar oberts i compartir
de manera espontània.

ACTITUD POSITIVA

Valorem cada individu.
Sabem relativitzar, somriure i
prendre'ns la vida positivament.

MILLORA CONTÍNUA

Procurem constantment avançar,
innovar i aprendre de l'experiència.

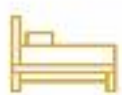
BENEVOLENCIA

Acompanyem els nostres residents,
els escoltem i els donem suport
en qualsevol circumstància.

SATISFACCIÓ DELS RESIDENTS

El nostre objectiu sempre serà el benestar
dels nostres residents en el dia a dia.

109 llits

Jardins exteriors

Pàrquing

Cuina interna

Perruqueria

Rehabilitació

Sala Snoezelen

10 places de
centre de dia

Servei sanitari
continuat

Sala d'estar

Carrer Natzaret 16, 08035 Barcelona

93 434 30 95

tsocial@santgenis.emera-group.es
www.emera-group.es